Gavryil Turkovich
1 4 Wilbur Ave.
Syracuse, N. Y.

УКРАЇНСЬКИЙ ВІСТНИК
Орган Української Православної Церкви в Америці.
Виходить 1-го кождого місяця.
Передплата $1.00 річно
Поодиноке число 10 цнт
P. O. Box 314
Butler, Pa.

УКРАЇНСЬКИЙ ВІСТНИК
THE UKRAINIAN HERALD.
ЦЕРКОВНО-НАРОДНИЙ ЧАСОПИС.

THE UKRAINIAN HERALD
Published Monthly by and as the Official Organ of the Ukrainian Orthodox Church of America.
Subscription $1.00 per year
Single copy 10 cents.
P. O. Box 314
Butler, Pa.

Рік III. Ботлер, Па., Жовтень 1931 Ч. 10. Butler, Pa. October, 1931 No. 10. Vol. III.

ДІЄЦЕЗАЛЬНІ УРЯДОВІ ВІСТИ.

Всесв. о. Адміністратор у Впреосвящ. о. Архиепископа Атенагораса.

В пятницю, дня 25 вересня с. р. Всесв. о. Адміністратор Др. Йосиф Жук був з кількома священиками на авдієнції у Впреосвящ. о. Архиепископа Атенагораса в архиепископській палаті в Асторія, Лонг Айленд. Впреосвящ. о. Архиепископ дуже щиро привитав нашого о. Адміністратора і зложив йому особисто гратуляції з нагоди його вибору кандидатом на епископа. Владика-Архиепископ був довший час в дорозі і жалував, що не міг скорше побачитись з нашим о. Адміністратором і його привитати з нагоди вибору. З авдієнцією була злучена довша конференція, в якій брали участь також Преосв. о. Епископ Каллистос і Впр. о. Д-р Андреадес. В конференції Впреосв. о. Архиепископ познакомився докладно з усіма справами нашої Дієцезії і висказував радість з приводу її зросту. Владика-Архиепископ також запевнив Всесв. о. Адмiнистратора, що ріжні наклепи наших противників перед ним, — не мають найменшого значіння і тільки дають пізнати, що несумлінні люде бояться зросту нашої Дієцезії і в тій цілі воюють калюмніями. — Конференція мала наскрізь сердечний настрій. Владика-Архиепископ висловив бажання, щоби таких конференцій було більше і запевнив, що наш о. Адміністратор може уважати архиепископську палату своїм домом.

Дня 3 вересня 1931 р. відбулось в Нюйорку засідання Консисторії Української Православної Церкви. Нарадами проводив Всесвітлійший о. Др. Йосиф Жук, Адміністратор. На нарадах були присутні Впр. ОО. Совітники: Йосиф Пелехович, Петро Середа, Михайло Лисяк, Григорій Климович, Андрій Іваницкий і о. Іван Гундяк, голова редакційного комітету "Українського Вістника." Предметом нарад були біжучі дієцезальні справи.

Проєкт Дієцезального Статута.

Всесв. о. Адміністратор предложив на засіданню проєкт дієцезального статута, який буде оголошений в органі Дієцезії. Проєкт статута буде предложений до ухвали Соборови нашої Дієцезії, який буде складатися з священиків і делегатів парохій. До часу того Собору парохії будуть мати нагоду передискутувати сей проєкт на своїх зборах і подати своїм делегатам бажання що до статута.

Приниманя священиків і кандидатів духовного стану.

Всесв. о. Адміністратор предложив прошення священиків з інших дієцезій о приняя їх в склад нашої Дієцезії, а також прошення кандидатів духовного стану. В тій справі постановлено:

1) Всесв. О. Адміністратор буде приймати до складу Духовенства Української Православної Церкви в Америці таких священиків, які подаються о приняття разом з парохіями і які є знані з довшої, ревної душпастирської праці;

2) Всесв. О. Адміністратор в порозумінню з Консисторією буде приймати лише таких кандидатів духовного стану, які викажуться свідоцтвами укінчення висшої школи в Европі, або що найменше "гай-скул" в Америці. В кождім випадку кандидати мусять виказатися рекомендаціями про їх моральний характер; кандидати з такими свідоцтвами і рекомендаціями будуть мусіли здобути повну богословську освіту в духовній семинарії, до якої їх виділе Всесв. о. Адміністратор. Подання кандидатів, які не мають вище згаданих кваліфікацій, не будуть узгляднятись.

3) Тих петентів, які покликуються на се, що їх "рукополагав" називаючий себе митрополитом о. Кость Курило, Всесв. О. Адміністратор не буде приймати до складу Духовенства нашої Дієцезії.

Дієцезальний Фонд і видавництво.

Постановлено пригадати всім Священикам і Парохіям обовязок точного вплачування дієцезального фонду і підтримування "Українського Вістника," дієцезального органу, передплатами і збірками жертв на пресовий фонд.

Ріжні справи.

Інтересованим, які запитують, чи в нашій Дієцезії є священиком Ілія Шкварок, подається до відома, що він до нашої Дієцезії не належить і з нею нічого спільного не має і що нам невідомо, чи він взагалі є священиком.

Інтересованим, які звертаються до Всесв. О. Адміністратора з запитами і претенсіями що до особи о. Кульматицького, постановлено вказати на оповістку поміщену в тій справі в 9-ім числі "Українського Вістника."

Тим священикам з Галичини, що просять о приняття їх до нашої Дієцезії, подається повні інформації про умови праці в Америці і поробиться відповідні кроки перед іміграційними властями в справі їх допущення до Злучених Держав.

З УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ.

Убивство посла Голуфка.

Невислідженi напасники убили шістьома стрілами польського посла і віцепрезидента сойму Тадеуша Голуфка, який перебував на вакаціях в Трускавці, в Східній Галичині. Поліція посуджує українських терористів, а польський уряд взявся до нової нагінки против Українців.

Напад на почту в Трускавці.

На почту в Трускавці напало дня 8 серпня 6 молодих людей, які забрали 25,000 злотих і утекли до поблизького ліса серед стрілянини, в якій загинув послугач одної віли Мельничук, а один чоловік був тяжко ранений. — Поліція складає вину на У. В. О.

Польський комісар перериває українську проповідь.

В неділю, 26 липня, відбулось на Підлиській Горі українське свято для вшановання памяти Маркіяна Шашкевича. Службу Божу правив епископ Іван Бучко в асисті великого числа священиків. Народу зібралось дуже богато, співали хори, грали орхестри. Проповідь говорив о. Пришляк. Підчас проповіди комісар поліції крикнув: "Нех кcьондз шпехстане мувіць!" Але священик говорив дальше, — Замітне є вище, що в католицькій польській державі поліційний комісар може безкарно перервати проповідь українського католицького священика. Мимо конкордату, який нібн то забезпечує всі права греко-католицькій церкві в Галичині, — Рим на такі надужиття мовчить.

Новий терор в Галичині.

Американська преса приносить від своїх кореспондентів в Польщі вісти, немов би то в Східній Галичині відновились акти терору. "Нюйорк Таймс" доносить про напад невислідженних грабіжників на почтовий віз коло Печеніжина та про те, що перед нападом перетято телеграфічні дроти між Дрогобичем і Бориславом, щоби перешкодити в погоні. Так само при кінці липня невислідженi досі злодії обрабували почту на 20,000 злотих і виколієно залізничий поїзд. "Нюйорк Американ" доносить, що в Східній Галичині виколієно два поїзди, а з рук терористів згинуло двох людей.

В звязку з нападом на почтовий віз коло Перемишля поліція запечатала редакцію "Українського Голосу" і арештувала його редакторів. Одначе слідство виказало, що Українці не мали нічого спільного з тим нападом, бо його доконали звичайні бандити.

Співак Голинський далі братається з Ляхами.

Український співак Голинський був недавно в Америці. Тут його приймав другий "український" співак, А. Дідур, в резиденції польського конзуля в Нюйорку. Коли деякі українські часописи звернули на се увагу, то Голинський ще й гнівався. А ось тепер доносить "Укр. Голос" з Перемишля, що п. Голинський давав свій концерт в Кремянці на Волини. Співав він по польськи, по московськи, по italійськи і "галицки" заспівав ще українські пісні. Українці в Кремянці збойкотували концерт того пана. Добре зробили.

УКРАЇНСЬКИЙ ВІСТНИК

Орган Української Православної Церкви в Америці.
Виходить 1-го кождого місяця.
Передплата
В Злуч. Державах річно $1.00
За границю річно $1.50
Поодинокє число 10 центів.

The Ukrainian Herald

Official Organ of the Ukrainian Orthodox Church of America.
Published Monthly.
Subscription Rates:
One year $1.00
Foreign: One year $1.50
Single copy 10 cents.

За оголошення Редакція не відповідає. Дописей не звертається.

Передплати, повідомлення про зміну адреси і оголошення належить слати на адресу:
THE UKRAINIAN HERALD
P. O. Box 314, Butler, Pa.

Статті і дописі належить слати до:
Rev. John Hundiak
450 First Street, Troy, N. Y.

Entered as Second Class Matter, August 27, 1931, at the Post Office at Butler, Pa., under the Act of March 3, 1879.

ПІДСТАВА НАШОЇ РОБОТИ.

(„До Тебе, Господи, підношу душу мою, Боже мій, на Тебе я покладаю надію.“
Псал. 24.)

Підставою діяльности нашої відродженої Української Церкви є надія на Бога, віра в Божу поміч і віра в нашу працю.

Коли глянемо на ту дорогу, яку перейшли наші парохії за кілька послідних літ, то побачимо, що надії наших громад на Божу поміч справдилися. Господь Бог щедро благословив церковно-визвольну роботу, яка почалась конгресом в Філаделфії. Наша акція йшла під Божим проводом крок за кроком до нинішнього дня.

Наш нарід хоче повного визволення зпід всяких ворожих утисків і впливів. Нарід пізнав, що в римській церкві, наскрізь автократичній, він не знайде правди. Нарід переконався, що в римській церкві впливи наших ворогів, Поляків, мають таку силу і таке значіння, що ціла греко-католицька униятська церква, з усіма її владиками їх не переможе. Нарід пізнав, що римський папа і ціла римська церква не стане в обороні скривджених і пригноблених, а завжди стане за гнобителями і катами, за тими, що мають силу і власть.

До такого пізнання провадить наш український нарід всемогуча Божа Рука, яка веде нас до Правди в імя святих слів Спасителя: „Пізнайте істину і істина визволить вас.“

Господь Бог привів нашу Дієцезію до Церкви наших предків: до тої Церкви, в якій український нарід приймав Христову віру в часах св. Володимира Великого; до тої Церкви, яку український нарід обороняв перед Монголами, перед Ляхами і перед Римом; до Православної Церкви.

Деякі мізерненькі люде розпускають між народом ріжні очернення проти нашої Церкви. „Вони віру змінили,“ — кажуть ті вороги. Кажуть вони: „парохії повинні надалі триматися папи римського, але не признавати римського епископа.“

Така балаканина пуста і нерозумна. Хто хоче триматися римського папи, той мусить признавати того епископа, якого папа сюди прислав. Хто хоче триматися римського папи, той мусить також розуміти, що папа вимагає, щоби українські парохії записували своє майно на римського епископа. Хто хоче триматися римського папи, той мусить годитися також з тим, що папа помагає Польщі, благословить і на кождім кроці хвалить Польщу—той мусить вірити, що Польща має право панувати над українським народом і його катувати. Бо так римський папа диктує.

Отже хто хоче триматися римського папи, нехай його тримається. Нехай молиться за папу, а папа буде публично молитися за польських різунів; нехай дає римському папі гроші, а папа буде ті гроші давати на поміч Полякам; нехай уважає папу дальше „приятелем“ українського народу, а папа буде дальше благословити Польщу і мовчати на всі тяжкі кривди і всі скарги скатованого українського народу.

Свідомі українські парохії розуміють, що наш нарід може вертатись назад до своєї історичної Церкви. А такою Церквою є Православна Церква.

Свідомі Українці знають, що унію з Римом накинула нашому народови Польща, яка „огнем і мечем“ гнала до неї наших прадідів. Свідомі Українці знають, що коли ми стаємо на православну дорогу, то робимо се длятого, що іншої дороги нема.

Ми зірвали з Римом, — з тим Римом, який ніколи нашому народови не бажав добра. Чи маємо назад вертати до Риму? Думаючий чоловік скаже: Ні! Чи маємо йти до протестантських церков? Також ні! Чи маємо зіставати такими упіятами-католиками, що признають над собою власть папи, але не признають власти того епископа, якого папа назначив? Простий розум каже: Ні! Отже єдина дорога, се дорога повороту до тої Церкви і до тої віри, яка освічувала Україну від 988 р., коли український нарід приняв християнство.

Але дехто скаже: проти нашої Української Православної Церкви виступають завзято ріжні вороги. Виступають в ґазетах, розсилають листи для баламучення людей, обчернюють нас і під своїми і перед чужими.

А ми скажемо: проти Ісуса Христа також виступали вороги, також зневажали Його, обчернювали, обріхували, замучили. А прецінь Ісус Христос побідив ворогів.

Отже коли проти нас виступають вороги, — нехай собі виступають. Їх фалш і облуда вже виходить на верх так як оліва на воді.

Ми на напади ворогів не можемо оглядатись. Вороги самі себе побють. Одні побють себе своєю власною неправдою. Другі, мізерні обманці, які скривдили десятки людей на тисячі, — вони скінчать там, де місце всім кримінальникам.

А ми не мусимо дивитись на ворогів, але на ту роботу, яка перед нами. Наша робота велика, важна і тяжка. Для неї мусимо обєднати всі наші сили. На церковно-релігійнім ґрунті, на українськім національнім ґрунті, на американськім ґрунті ми мусимо виконати наші завдання чесно і сумлінно. Нехай діла наші показують нашу віру, нашу християнську любов і нашу єдність! Нехай наші старші громадяне виконують свої християнські, українські і громадянські обовязки. Нехай розвиваються наші організації. Нехай наша молодіж виростає гарною, чесною і моральною. Нехай в кождій громаді розвивається жива, творча, згідлива праця. Нехай зменшуються довги парохій. Нехай повстають нові церкви, нові народні доми, нові школи. Нехай від наших громад йде вплатна поміч нашому народови в його визвольній, освітній, культурній роботі.

На ворогів нам нема чого оглядатись. Треба піднести наші думки, наші розмолені души в великій і сильній вірі і в непохитній надії до Господа. А Він дальше буде благословити нашу працю!

„Поміч наша від Господа, що сотворив небо і землю!“

ВІДРАДНІ ЯВИЩА.

Останні два місяці минули в нашій Дієцезії серед незвичайно оживленої, енергічної і успішної праці.

Невтомно працює наш Високопреосв. О. Адміністратор і будучий Владика, о. Др. Йосиф Жук. До Його канцелярії приходить богато листів з ріжних сторін, — від священиків і парохій нашої Дієцезії, і від посторонних священиків, парохій та громадян. Приходять заохочуючі листи з Рідного Краю, з Канади, а навіть з Полудневої Америки. Всесв. О. Адміністратору приходиться полагоджувати богато кореспонденцій, відбувати богато нарад, переговорювати з ріжними громадами і особами в справах нашої Дієцезії. Йому помагає Консисторія. — Богато праці при видавництві нашого дієцезального органу, „Українського Вістника.“ Праця адміністрації і в редакції незвичайна оживлена. Її осолоджують десятки листів, які приходять з ріжних сторін з похвалами, заохотою і щирими бажаннями. — Богато праці в парохіях. Відбуваються ріжні церковні і народні урочисті свята, розпочалися школи, парохіяльні співацькі і аматорські кружки готовляться до нових виступів. — Організаційна робота ведеться в ріжних місцевостях. Саме тепер прилучилася до нашої Дієцезії Українська Парохія в Скрентон, Па., що має прегарну церкву і понад 350 родин. Сподіваємось дістати кількох священиків з Галичини, які станут до праці разом з нами. — Українська молодіж при наших парохіях також орґанізується і працює, як се видно з її дописів. — Висвячення нашого будучого Владики відбудеться перед кінцем сего року. Точна дата того торжества буде подана всім нашим священикам і парохіям. Висвячення нашого будучого Владики мусить мати урочистий характер. Треба отже, щоби усі парохії до сего торжества належно приготовились. Разом з висвяченням будучого Владики відбудеться Церковний Собор. До сего торжества Консисторія під проводом Всесв. О. Адміністратора робить тепер приготовання. Треба, щоби так ОО. Духовні, як і парохії також належно приготовились. Правда, що тепер тяжкі часи безробіття, які утрудняють всяку працю, не лише в нас, але і поміж иншими народами, — але ми певні, що всі утруднення бу-

гуть поконати.

Відрадними авищами є також напади на нашу Дієцезію і її провід з боку ріжних ворогів, які розвинули незвичайно заваяту боротьбу і агітацію. Видно, що противники бояться нас, коли не можуть спокійно сидіти і пробують всіма способами нам перешкоджувати і кривдити. Нарід бачить, які особи проти нашої Дієцезії виступають. Виступають римщуки, виступають претенденти, виступають Москалі і кацапи, виступають люде, що до жадної Церкви не належать, виступають люде знані, як обманці. Але власне з тих громад, де ті пани противники ріжного калібру мають вплив, до нас приходять листи від громадян, які запевняють нас про прихильність народу до нашої Дієцезії і її проводу. Се дає нам більше енергії і охоти до праці.

Ми певні, що при дальшій праці нашого Всесв. О. Адміністратора, Консисторії священиків і парохій наша Дієцезія буде розвиватися і ми дальше будемо мали нагоду ділитися з нашими Читачами радісними вістками про її зріст і поступ.

—o—

З ЦЕРКОВНОГО РУХУ.

ІТАЛІЙСЬКИЙ ДИКТАТОР Муссолині і римський папа закінчили боротьбу між собою і погодилися. Муссолині погодився на отворення молодечих клюбів Католицької Акції, а папа погодився, що в тих клюбах не буде ані політики, ані спорту, лише чисто релігійна діяльність. — Папа каже, що він виграв, а Муссоліні каже, що він. Безсторонні знатоки говорять, що теперішна угода між Італією і Ватиканом обкроює вплив римської церкви і папства на державу і є першим кроком до повалення претенсій папства до зверхности над державою. Нюйорський щоденник "Геральд Трибюн" говорить, що "перстень навкруги Ватикану звужується."

ЛИТВА формально зірвала дипломатичні стосунки з Ватиканом. Папського нунція литовське правительство вигнало з границь своєї держави за те, що він мішався до політики.

МІЖНАРОДНИЙ КОНГРЕС ЦЕРКОВ, скликаний Союзом Міжнародної Приязни відбувся в Кеймбридж, Англія. На конгресі було 300 делегатів з 30 держав. Були заступлені ріжні не-католицькі церкви. Конгрес заявився за миром у світі, значить за цілковитим скасованням війни.

ГРЕКО - КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА, або униятська, як доносить преса, має бути відлучена зпід власти римської конгрегації для східної церкви, а віддана під власть комісії для російських справ. Варшавський соціялістичний щоденник "Робітник" пише, що се вказує, що римський папа підхлібляється в сей спосіб Москалям, щоби можна їх приєднати до переходу на католицизм. До сего часу дехто з униятів думав, що униятська церква має нести унію на Схід Европи, — а тепер папа віддає ту справу в руки самих Москалів. В Римі має тепер великий голос російський кн. Волконський, який недавно перейшов на католицизм і став священиком.

Митрополит Шептицький мав внести протест проти такого рішення Ватикану. Униятські часописи доносять, що вістка про віддання униятської церкви під власть комісії для російських справ, (про Русія") є неправдива. Але "нема диму без вогню." Коли такі поголоски розійшлися з Риму, то се знак, що папа має такі пляни і як не тепер, то в четвер греко-католицька церква, що вже тепер знаходиться в великій залежности від Польщі, буде ще залежати від московських зверхників, куплених за папські гроші для католицизму.

В ІСПАНІЇ продовжується боротьба між державою а римо-католицькою церквою. Правительство заборонило католицьким єпископам, монастирам і церквам продавати рухоме майно, заказало банкам видавати їм ощадности, а навіть заборонило позичати для церков і признало, що римо-католицькі священики в Іспанії можуть бути жонаті. Правительство звернулось також з ультиматом до папи, щоби він усунув кардинала Сеґуру з становища примаса Іспанії. Сеґура власне приказав всім католицьким єпископам випродати все те майно, яке можна продати, щоби в той спосіб не дати державі змоги конфіскувати величанські маєтности римського клеру.

ПАСТИРСЬКИЙ ЛИСТ униятського єпископа Хомишина з Станиславова дістався на сторінки французької преси прихильної Польщі. В тім листі, як нашим Читачам відомо, Хомишин накликав галицьких Українців відноситися лояльно до Польщі, хочби вона і робила кривди українському народови; польське панування над українським народом,—писав він, —прийшло з Божої волі, а розвал української держави був для Українців карою Божою, — отже треба шанувати і спомагати Польщу.

В інтересі Українців, —писав Хомишин, — є, щоби Польща була сильна і могуча. Тепер парижський щоденник "Же сюї парті" пише: "**Поляки можуть зазначити відносно українського питання великий моральний успіх тому, що униятська церква в Галичині має величезний вплив на українські народні маси. В інтересі мира в Европі повинен бути вислуханий голос станиславівського униятського епископа.**"

ФЕДЕРАЦІЯ ЦЕРКОВ в Америці, в якій заступлені ріжні протестантські церкви, видала з нагоди Дня Праці відозву, в якій осуджує захланність капіталістів і накликує церкви, щоби стали в обороні інтересів працюючих мас.

ЧЕСЬКИЙ РИМО-КАТОЛИЦЬКИЙ АРХ. КОРДАЧ виступив недавно незвичайно остро проти капіталізму, який несе народним масам нужду і жене їх в ряди комуністів, та осудив римо-католицьку церкву за її прихильне відношення до капіталістів. За таку сміливу заяву римський папа приказав архиепископови зрезиґнувати з уряду, закидуючи йому, що він причиняється до поширення соціялістичних поглядів. Запитаний кореспондентами газет, що думає про ту цілу справу, Архиеп. Кордач не хотів дати ніякої заяви.

ЗЛУКА АНГЛІКАНСЬКОЇ І СТАРО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ ухвалена в серпні після довгих переговорів між представниками тих двох церков. Обидві ті церкви не признають римського папи головою церкви. Злука має бути затверджена на соборах обидвох церков, які відбудуться в січні 1932 р.

НОВОМУ ПОЛЬСЬКОМУ ВОЄВОДІ у Львові, Рожнецькому, — як доносить "Нова Зоря," — зложив візиту греко-католицький митрополит гр. Шептицький.

УНІЯТСЬКИЙ ЕПИСКОП Чернецький відкрив в Дубні, на Волині, духовну семинарію для виховання місіонарів, що мають насаджувати римську унію посеред православних Українців і Білорусинів під польською займанщиною. "Нова Зоря" доносить, що в тій семинарії викладовою мовою буде мова московська. Філаделфійська "Америка" і "Католицький Провід" хвалять епископа Чарнецького, як великого "українського патріота." Гарний патріот!

—o—

В СКРЕНТОНІ замкнено банк Босака, в якім коло 12 тисяч людей, між ними і Українці, мали свої ощадности. Сказано, що депозитори не стратять грошей.

ЗІ СВІТА.

Політична і фінансова кріза в Англії.

В Англії впало правительство партії праці. Премієр МекДоналд зрезиґнував з цілим кабінетом міністрів, який складався з самих членів партії праці (соціялістичної). Причина резиґнації була та, що Англія опинилась перед економічною кризою. МекДоналд запропонував збільшення доходового податку, обкроєння платень і знижку запомог які держава дає безробітним. Він твердив, що кошт прожитку упав на 11%, отже можна обкроїти пайки (доле) на 10 проц. Партія Праці проти того запротестувала, а навіть вісім міністрів на се не погодилось. Проти МекДоналда піднялась буря, роздались голоси, що він зрадник, що його треба викинути з партії і позбавити посольського мандату.

Наслідком того МекДоналд зрезиґнував. Однак в Англії його повага не упала, а противно піднеслась тому, що він поставив інтерес нації вище інтересів партії. Король доручив МекДоналдови зформувати нове правительство, що він і зробив. До нового кабінету увійшло 4 члени з консервативної партії, 2 з ліберальної, а решта з партії праці. Провідником Партії Праці на місце МекДоналда став бувший міністр закордонних справ, Гендерсон.

Наслідком небувалої в історії Англії фінансової кризи, МекДоналд заводить фінансову диктатуру, щоби ратувати державу від банкроцтва. Разом з тим наложено високі податки на заможних горожан.

Французько-московський договір.

Між Францією і Радянським Союзом заключено договір на случай війни. Обидві сторони обовязались не спомагати такої держави, котра-б виповіла одній з них війну. Такий договір заключила з Росією Польща.

В ЮГОСЛАВІЇ король Олександер скасував дотеперішну військову диктатуру і привернув конституційний устрій держави.

В ІСПАНІЇ вибухла пошесть холери. — В деяких місцевостях прийшло до заворушень проти правительства.

В ЧІЛЄ, в Полудневій Америці збунтувались моряки, в руках яких опинилась ціла воєнна фльота держави. Населення стало по стороні правительства, яке усмирило повстання воздушною фльотою. З літаків кинено бомби на кораблі і бунт відразу припинився.

В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ записалось до шкіл 31 мільонів дітей і старших сту-

дентів.

В ШІКАГО Український Хор, під проводом п. Сорочинського, здобув перше признання і нагороду в контесті, в якім брали участь ріжні хори. Публики було 140 тисяч і вона, так само, як шікаговська преса, з великим признанням поставилась до української пісні.

ВЕЛИЧЕЗНИЙ ВОЗДУХОПЛАВ "ДО-Х" прилетів до Ню Йорку після відбуття 12 тисяч миль дороги. На нім було 70 пасажирів, крім залоги.

КОМІСІЯ ВИКЕРШЕМА, яка була призначена президентом Гувером для прослідження причин злочинности в Злучених Державах, видала останній звіт, в якім сказано, що між злочинцями, "ґенґстерами," найменший процент становлять чужинці і їх молоде покоління. — Тимчасом в наші руки попалась брошура в англійській мові, в якій звертається увагу Американців в Пенсилвенії на велику небезпеку, яка грозить Америці з боку Українців і Славян. В брошурі говориться, що Українці стоять під впливом комуністів, а також творять матеріял, з якого можуть вирости злочинці і "ґенґстери." Отже треба "американізувати" Українців і інших Словян, а на це треба грошей, о які проситься в брошурі всіх правдивих американських патріотів.

Таку "славу" робить американським Українцям гр.-кат. священик з Джанстовн, Па., який оголошує себе осінователем американізаційної роботи посеред Українців в Пенсилвенії.

СОБОР ДУХОВЕНСТВА
УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В АМЕРИЦІ.

(Докінчення).

Внесення, Резолюції і закінчення Собору.

Собор постановив виключити з Дієцезії о. Грушецького за провини проти Церкви. о. Грушецький, будучи на парохії в Нантикок, старався перевести її назад до унії, щоби тим робом самому стати униятським священиком.

Принято плян збирання диоцезального фонду.

Справу урегулювання місій віддано Консисторії.

Собор приняв також слідуючі резолюції:

В церковних справах.

1) Собор Духовенства Української Православної Церкви в Америці, відбувшийся дня 15 липня, 1931 Б. Р., в храмі Воскресения Христового в Ню Йорку, стверджує, що віруючий український нарід, який переконався про шкідливість римсько-польської політики в униятській церкві і про шкідливість московської політики російської церкви, має тепер нагоду сплатитись в Українську Православну Церкву, яка має признання і стоїть в канонічній єдности з Вселенською Православною Церквою.

2) Українська Православна Церква в Америці, маючи благословенство Святійшого Вселенського Патріярха Цар-городського, має також відкриту дорогу до впливів і голосу у Вселенській Православній Церкві і, від часу скасовання автономії київської митрополії московською царською владою в 17-тім столітю, є першою українською епархією, якій Царгородський Патріярхат надає нові права.

3) Собор визнає, що на Українській Православній Церкві в Америці лежить обовязок допомагати православним Українцям під польською займанщиною надати їхній Церкві, яка обєднує коло чотирох мілионів вірних, український характер співзвучний справедливим бажанням поневоленого Українського Народу; а також по змозі допомогти українському церковному рухови на Великій Україні увійти в канонічні звязки з Вселенською Православною Церквою.

2. В українських народних справах.

1) Собор Духовенства Української Православної Церкви в Америці, відбувшийся дня 15 липня 1931 р. в храмі Воскресения Христового в Ню Йорку, під председательством Всесв. о. Др-а Йосифа Жука, Администратора і Епископа-електа, і при участи більш двацяти священиків репрезентуючих трицять українських церковних громад в Америці, визнає і стверджує, що український нарід взагалі, в тому числі і українське громадянство в Америці, стоїть перед потребою і національним обовязком якнайбільшого єднання всіх національних сил в одну соборну українську силу, якої найвисшим бажанням і найщирішою метою є праця і боротьба за визволення всіх українських земель з під усіх займанщин і стремління до будови Одної Соборної Української Держави.

2) Собор вважає за першу міру усі парохії, організації і товариства та поодиноких членів злучених з Українською Православною Церквою в Америці підтримувати, спомагати та боронити таку обєднуючу і конструктивну національну роботу і давати матеріяльну та моральну піддержку тим українським національним організаціям, які її провадять. Тому, що в Америці того рода роботу виконує Обєднання Українських Організацій, установа, що стоїть під народною контролею, що попри видатну поміч для Рідного Краю, зуміла також розвести при дуже незначних засобах широку пропаганду в українській справі на американським і міжнароднім терені, Собор вважає, що Обєднання заслугує на повне довіря і підтримку з боку українського громадянства.

3) Собор Духовенства Української Православної Церкви в Америці якнайрішучійше осуджує і пятнує угодову політику духовних і світських діячів супроти окупантів українських земель, без ріжниці, до котрої партії, або до котрої церкви ті угодовці належать.

4) Собор Духовенства Української Православної Церкви в Америці визнає, що всяке насильство і гнет в національним, політичним, чи економічним відношенню, є царством неправди, тьми і гріха, а тому стверджує, що боротьба проти того царства Сатани є правою боротьбою за Боже Царство, — Царство Правди, Справедливости, Волі на землі. Отже боротьба проти поневолення Українського Народу, боротьба за його повне визволення, мусить вважатись боротьбою чистою і конечною і повинна знайти поміч посеред членів Української Православної Церкви в Америці, як і посеред усього українського громадянства.

Члени Собору зложили 21 дол. на визвольну боротьбу, які ухвалено віділати через Обєднання на роботу У. В. О.

Вир. о. Й. Пелехович зложив подяку Всесв. о. Администратору за переведення Собору, пригадав зібраним приняті обовязки супроти Церкви і супроти рідного народу.

Всесв. о. Администратор від себе подякував присутним за участь в Соборі, а з осібна Вир. о. Пелеховичу, Вир. о. Лисяку, Вир. о. Серед і Веч. о. Ішноку за їх працю на початках. Коли будуть виконані всі постанови приняті Собором, наша Церква певно буде розвиватись. Невдовзі зійдемось знов з делегатами наших парохій, щоби спільно порадитись над дальшою працею, якої перед нами так богато. Надія наша на Божу поміч і Боже благословенство, отже в наших молитвах завжди благаймо Господа, щоби нам допомагав і благословив нашу Церкву і наш нарід.

ДРІБНІ ВІСТИ.

В Денвер, Колоредо, Джан Лос лежав на склянаним лежаку і слухав радіо-концерту. Лежако несподівано зложилося. Лос помер від зломання карку.

В Америці є 26,000 готелів, які мають коло 1,125,000 кімнат.

В Арабії лишень Магометани можуть управляти автами.

В Аркензо, на плянтації конгресмена Паркса, негерський хлопчина навчив жабу курити сиґарети.

1,128,180 пар одружилося в Америці в 1930 році. В тім самім році було 191,630 розводів.

В 1930 році курці в Америці скурили 119,911,000,000 сиґаретів і 6,730,000,000 сигарів.

Блоха може жити під водою 75 годин.

СПРАВОЗДАННЯ
Адміністрації "Українського Вістника."

Передплати отримано з:

Allentown, Pa	$3.00
Amsterdam, N. Y.	1.00
Ambridge, Pa.	1.00
Butler, Pa.	3.00
Detroit, Mich.	1.00
Delano, Pa.	5.00
Easton, Pa.	1.00
Elizabeth, N. J.	2.00
Ford City, Pa.	5.00
Llewellyn, Pa.	1.00
Lorain, Ohio	2.00
Macungie, Pa.	1.00
Monessen, Pa.	3.00
Minersville, Pa.	2.00
McAdoo, Pa.	3.00
Muskegon, Mich.	1.00
Mahanoy City, Pa.	6.00
New York, N. Y.	1.00
New Boston, Pa.	1.00
New Britain, Conn.	1.00
Perth Amboy, N. J.	1.00
Port Jervys, N. Y.	2.00
Pittsfield, Mass.	1.00
Park Place, Pa.	1.00
Smith Mill, Pa.	1.00
Woonsocket, R. I.	1.00
Watervliet, N. Y.	1.00
Williamstown, Pa.	1.00
Willimantic, Conn.	1.00
Youngstown, Ohio	1.00

За розпродаж часопису і пресовий фонд отримано з:

Butler, Pa.	$10.25
Carteret, N. J.	2.50
Coatesville, Pa.	7.50
East Hempstead, N. Y.	8.25
Ford City, Pa.	2.40
McAdoo, Pa.	4.00
Muskegon, Mich.	3.50
New York, N. Y.	4.00
Perth Amboy, N. J.	2.50
Rossford, Ohio	2.00
Smith Mill, Pa.	5.00
Troy, N. Y.	3.00

Разом передплат, пресовий фонд і з розпродажі по день 24 вересня отримано $109.90.

Видавництво "Українського Вістника" просить Вирен. і Всеч. Отців Духовних, Впов. Членів Парохій і Читачів, щоби допомогли в дальшій роботі зборками жертв на пресовий фонд, відновлюванням передплат і присиланням грошей за розпродані числа часопису, на адресу:

"UKRAINIAN HERALD,"
P. O. Box 314,
BUTLER, PA.

МОЛОДА УКРАЇНА

ДЕПАРТАМЕНТ УКРАЇНСЬКИХ МОЛОДЕЧИХ КЛЮБІВ.

Редагує Редакційний Комітет.

Статті і дописі слати до:

YOUNG UKRAINE

DEPARTMENT OF THE UKRAINIAN JUNIOR CLUBS

Edited by Editorial Committee.

Send all communications to:

Mr. W. IVANYSHYN.
334 East 14th Street - New York City.

МОЛОДІЖ ОРГАНІЗУЄТЬСЯ!

Нема для нас більшої приємности над ту, коли бачимо, що українська молодіж в різних громадах заінтересувалась справою своєї організації. Те заінтересовання пізнати по дописах, які поміщуємо в нашім часописі і по тих листах, які приходять до нашої Редакції.

Заінтересовання молодіжи є доказом на те, що ми правдиво розуміли способи організації нашого молодого поколіня, коли піддавали думку, що воно само мусить бути заставлене до праці над своєю організацією. Священики, учителі, старші громадяне потребують дати йому тільки ініціятиву, вказівки, заохоту.

Однак ще не у всіх громадах наша молодіж зорґанізована. Треба її закликати до основання українських молодечих клюбів і кружків чимскорше. Треба їй дати пораду і поміч. Сподіємось, що Отці Духовні і ПП. Учителі та впливові Громадяне се зроблять.

Наш "Український Вістник" повитає нові молодечі товариства так само радо, як витає тих, які дають про себе знати в отсім числі. А далі наш "Український Вістник" постарається дати нашій молодіжи такі статті, які, надіємось, скріплять її свідомість українського походження і її любов та бажання працювати для Українського Народу і його Церкви.

Нехай-же в тих наших парохіях, де молодіж ще не має своєї організації, основуються чимскорше Українські Молодечі Клюби!

І нехай дають про себе чути в "Українськім Вістнику"!

EDITORIAL.

Well, folks! How did you like the last issue of the "Herald"? I'll bet there were a lot of comments amongst yourselves. But what about those letters to the Editor? I hope you have not forgotten about them. You understand, it is all up to you, it's you we are out to help, and the only way that we can tell if we are helping or not, is through your correspondence.

One thing I can say though. We even have the elder people contributing to our section, helping us in our quest for the true Ukrainian spirit. There's a person with the right spirit. Now if a few of you youngsters, who are supposed to have all the pep. — 'nuf sed.

LUMPS.

Have you ever had a lump in your throat, which, try as you may, you couldn't get rid of? You know, there are many ways to get a lump in your throat, but this special kind of a lump, is found only on very rare occasions. I can truly vouch for this, having had quite a few years of experience dealing with various kinds of lumps.

This special kind of an obstruction (lump), of which I speak now, is found chiefly in the vicinity of the jugular vein. Naturally its position makes it a serious matter. Nevertheless, when treated kindly and conscientiously, the obstruction (lump) will soon fold up with envy and disappear.

Kindness, is the chief cause for this species of swelling in the throat (lump). For instance:

A certain group of people in a certain city, took it upon themselves to show an old friend of theirs, how much they thought of him. During the course of his visit, they threw a little party, in such a way that it brought back old times. This action brought about a very serious case of the lump.

The best cure in a case like this, is for the patient to lie on his back, think (if he can), and then send thanks to the certain group for their hospitality.

This is, by the way, (to those who understand) another way of sending my thanks.

By ED.

ORIGINAL POETRY.

ORGANIZE!

By Nicholas Bervinchak.

Descendants of Ukrainians, of richness and variety,
Let's organize and not be led to mortality:
Don't you hear Taras, our poet of old,
Calling with inflamed words, that stand out bold?
O, you rising Ukrainians, 'tis time you awoke,
Or through life you'll go under a false cloak,
Your enemies will lead you in a misguided way,
You'll live in dissolution, when you go astray;
Without organization, you'll live in woe
With spoils, in harvest time to show:
Without being united, what would life be?
Just think a moment, and you'll agree.
Our ancestors suffered, their troubles are past,
Pray tell, are we going to live amid confusion vast?
Are we going to live as exiles, through life
Useless we'll toil, and weary our strife,
Driven hither and thither, with a restless curse?
What an inglorious fate, what could be worse?
You'll curse your people with all its mirth,
And curse the mother, that gave you birth?
We cannot soothe our ancestor's sorrows,
But we can make better to-morrows,
So let's organize, our life's chain unbind.
Try our fortunes, and glory to find.
We must establish a contact base,
And for the rising Ukrainians set its space
In one great mass, through life we'll flit,
Gathering wisdom bit by bit.
Our hearts will leap, as we will rise
Up the narrow stairs, to enterprise.
This is the way we'll prove our worth
Prove that we are of Ukrainian birth;
We'll preserve the glory of our own,
And as Ukrainians we shall be known
Then blest we'll be, of Ukrainian descent,
Pride and honor, our life content!

— Minersville, Pa., August, 1931.

GOOD ADVICE.

Build for yourself a strong box,
Fashion each part with care,
Fill it with hasp, and padlock,
Put all your troubles there
Hide therein all your failures,
As each bitter cup you quaff,
Lock all your heartaches within it,
Then — sit on the lid and laugh.

An epitaph found on a tombstone in Richmond:

"Stop here, my friend, and cast an eye;
As you are now, so once was I.
As I am now, so you must be,
Prepare for death and follow me."
To which the town cutups, in conclusion added:
"To follow you I'm not content
Until I know which way you went."

"THANKS."

By ED.

Through thick and thin, they'll be your pals,
No matter what your case may be
They'll do their best, their most to help,
As countless times they've done for me.
They do not shirk when duty calls;
Of work they have no fear.
They never stop at a task half done,
Nor even when the end's quite near
"A task half done," they'll say to you,
"Should not be stopped until —
The work's all done, and you can say
It's done, let's get at something new."

Many a time I've been in their midst
At a party, a play or a dance —
But the time has to come, whereas I'll see,
In their plans, a crook or a twist
Everything runs so smoothly with them,
Their plans never seem to fail

But should the time come when the bottom falls through
I'll wager there'll be neither wimper, nor wail.
I've never once seen one melancholy or blue,
There's always a smile on his face
And should a contest be staged for the cheeriest crowd,
For them, it'd be a one sided race.
In many other clubs, I've seen envy and greed
When a person tries hard to win
But here in this group, he gets pat on the back
For the success that's expected of him.
These thoughts have in them neither twists nor twirls,
As a poet I'm really a flop.
But I'm only trying to say, what my heart dictates
Of the group of Troy's boys and girls.

BUTLER, PA.

It seems that everybody who is of Ukrainian descent, or who has Ukrainian blood in his or her veins is doing his utmost to help the Ukrainian people who have been the prey of many countries of Europe. The girls of Butler, Pa. are doing the very same thing because they come from families who are true Ukrainians. They are helping by means of a club organized by one of the best known Ukrainians, Mr. O. Hyvlowski.

The first thing the girls did was to choose the four girls who were good leaders. One of the capable girls chosen was Anna Markiw, President. Three other girls chosen were: Mary Krenytzky, Vice-President; Mary Marchyshyn, Secretary, and Rose Harkowitz, Treasurer.

"The Daughters of Ukraine" was chosen as the club name. The club meets every Monday and all the members spend an enjoyable evening. We would like to hear from other Ukrainian clubs.

MARY MARCHYSHYN.

SHORT HISTORY OF THE UKRAINIAN ORGANIZATIONS OF PERTH AMBOY, N. J.

Ukrainian Choir.

The Ukrainian choir has been taking a prominent part in the activities of the church as well as in the community. You will see this from this review.

The present officers of the choir are:

President and Director —
Prof. Joseph Bukata.
Secretary — John Romanetz.
Treas. and publicity manager —
Anne Homusiok.

The organization has been progressing rapidly for two prime reasons: First, the members realize the merits obtained from it. Second, because the choir is being directed by a capable and enthusiastic leader, Prof. Joseph Bukata.

The choir has put off some outstanding and impressive performances. The greatest hit it scored was the unique program it presented over the air. They were successful in winning the "cup" which was awarded to the choir that rendered the most delightful program. They have also many other trophies in local concerts.

The choir is now working earnestly on an annual concert to be presented soon to commemorate the 23rd anniversary of our church. We hope that it will continue to present many more interesting programs in the future.

Ukrainian Social Club.

It was during the early fall of 1929 that an idea to organize the younger generation was offered by Anne Homusiok. She immediately received recognition from the elders and response from the younger set.

The first meeting proved that the organization would succeed. The group appeared to be both cooperative and vivacious. These two outstanding qualities insured success immediately.

Well, almost two years of peaceful existence and the membership is still increasing. The incomparable progress is amazing.

The candidates who were successful in the election of officers are:

President — John Romanetz.
Vice-Pres. — Anne Homusiok.
Secretary — Marie Romanetz.
Treasurer — Joseph Romanetz.

The Ukrainian Social Club has not only achieved remarkable results along the social line but also in the athletic field. The boys have organized a basket-ball team which is one of the best in the community. There are also sports for the girls. One of the favorites is volley ball.

Well, we are anticipating to live up to our aims and continue our work.

Girl-Scouts of America (Moonwigs).

The Girl-Scouts of the Ukrainian Church is the youngest organization at the present time. Yes, — young it may be as far as its existance is concerned but that is counteracted by rapid development it has achieved.

The Ukrainian Girl Scouts have been sponsored by Mrs. Vera Lysiak at the request of the local adviser. Mrs. Vera Lysiak is captain of the troop and Anne Homusiok is lieutenant.

Mrs. Vera Lysiak, with the assistance of Anne Homusiok intends to train the troop to the utmost perfection.

Boy Scouts of America, Trop 14.

The Boy Scouts Troop No. 14 affiliated with the Ukrainian Church is another new organization under the capable management of Mr. Joseph Mosher, Scoutmaster, John Lysiak, Assistant Scoutmaster, and George Rybeck, Secretary, have advanced beyond words.

There is a saying that "Spare time either breaks or makes a boy." The latter part of this statement coincides with the purpose of the Boy Scouts organization. This organization really develops him mentally, physically and morally. Therefore it is only natural that such a troop should progress.

Recently the troop camped at Camp Burton. Here several of the Boy Scouts received prizes for deeds of merit. John Dryhenich was awarded a medal presented by Governor Larson of New Jersey, on Governor's Day. This is really an honor.

Well, boys, here's luck for winning more honors for your subsequent deeds.

ANNE HOMUSIOK.

PITTSFIELD, MASS.
A New Ukrainian Club.

For many years the idea of forming a club had been foremost in the minds of several Ukrainian boys and girls of Pittsfield. Through the successive years several clubs had been formed but were only temporary, as they were unsuccessful.

Finally with the co-operation of all, patience of many, and grit and determination of a few, a club has been successfully launched. A great many obstacles have been successfully passed with the careful guidance of our Honorary Advisor, Mr. George Spasyk, and to him the club is most grateful. The supporting group held its first meeting in May and the following officers were elected:

John Nykorchuck, Pres.,
Amelia M. Stefenuck, Vice-Pres.,
Mary Huska, Sec'y,
Michael Ambrose, Treas.,
Mr. George Spasyk, Hon. Advi'r.

Two months later the "Ukrainian Seige Club" was chosen as the official name of the organization.

The first money-raising project was a dance which proved to be a social as well as a financial success. A special feature of Ukrainian Folk Dances was put on by a group of Vasile Avramenko's pupils from Troy, N. Y. The praise and admiration which they received were justly deserved, and the Pittsfield group expresses sincere gratitude for their performance. The second attempt at the dance was made August twenty-ninth and the efforts were not fruitless, for again a profit was made.

Both girls and boys are joint enthusiasts of athletics and with ceaseless efforts the latter managed to have a baseball team this past season. The boys who call themselves "Ukrainian Cossacks" accepted the challenge of the Watervliet team and the game was played on September 6th in Watervliet, N. Y. The team was defeated but the boys proved to be good losers. The club members were fortunate to be at the game together. A bus was hired to take them down and the group is looking forward to another such enjoyable trip.

All the members are doing their best to better the organization and are receiving a great deal of pleasure from their efforts.

It means a great deal for Ukrainian boys and girls to have their own national club in this great metropolis as the young folks of Pittsfield have discovered.

Amelia M. Stefenuck.

SMITH MILL, PA.

It's a splendid idea of the Ukrainian boys and girls organizing Junior Clubs at their churches. Just why should we consider this a good idea? We learn to accomplish good deeds, learn to be sociable, and above all we learn to respect our church, and our Ukrainian heritage.

For what is a person without religion? Religion is one road which leads a man to an honest and upright living. And the religion that you should choose for yourselves is one that was professed and defended by your ancestors. Let not anyone hinder you from your own and convince you in some other way for we have now found out which is the church to which all Ukrainian boys and girls should belong. We all belong to the Ukrainian Orthodox Church, the church of our fathers, of which now the head is the Right Rev. Dr. Joseph Zuk, highly educated, and beloved by all who know him.

In a small town of Smith Mill, Pa. the Ukrainian boys and girls have organized a Junior Club which, of course, isn't very large, but yet it is a great pleasure to us. Since we have organized we have a choir singing in church, which attracts more people to our church. For recreation we have enjoyed many of the summer nights hiking to the mountains where we roast corn, sing and play and enjoy ourselves.

We appreciate the help of our pastor, who gives us interesting lectures, which are indeed beneficial to us.

The members of our Junior Club are:

Rev. John Petryshanyn,
Spiritual Advisor,
Frank Berzinsky, President,
Michael Zazworsky, Treas.,
Anna F. Zazworsky, Sec'y,
M. E. Zazworsky, Choir leader.

Members:

Cath. Lashinsky,
Maria Bunga,
Anna Zazworsky,
Wasil Zazworsky,
Dmitro Soroka,
Anna Zazworsky,
Maria Wowk,
Helen Zazworsky,
Anna Pohlid,
Theo. Zazworsky,
Cath. Bunga,
Mike Bunga,
Anna Solan,
Eva Fuchyshyn,
Cath. Zazworsky,
Cath. Pohlid,
Stanko Zazworsky,
John Bunga,
Dmitro Bunga,
Cath. Bunga,
Eva Bunga,
Marie Soroka,
A. Lashinsky.

Having accomplished all those things since we were organized, we have discovered that we could not do all that individually. And it's a fact that this saying is true: "One can bear grief, but it takes two to be glad."

Since we are able to form an organization in a small town, why can't the Ukrainian boys and girls in larger towns and cities organize a club at their churches. Let's organize, boys and girls, and you'll realize the benefit you will be getting from it. Bear in mind the words of Elbert Hubbard, a well known philosopher, who says: "Don't sit in the medows and wait for the cow to back up to be milked, go after the cow."

Dmitro Zazworsky.

PERTH AMBOY, N. J.

The Ukrainian Social Club Basketball Team of Perth Amboy, N. J. would like to get in touch with all the Ukrainian Basketball teams in New Jersey, New York and Pennsylvania. Traveling and home games will be accepted. For further

information write to:
Ukrainian Social Club,
768 State Street,
Perth Amboy, N. J.

TROY NEWS.

Two weeks ago Troy was visited by Walter Ivanyshyn who was once secretary of our Junior Club. All the Club members were glad to hear that Walt' was back in town for a few days.

To show Walt' how much they valued his friendship the Club gave him a surprise party. The party was under the supervision of S. B. Cotch, O. O. Onyskow and A. Mucha. It was given at the new home of the parents of A. D. Danyla.

The house was decorated in rose and pink with all accessories to match, and with many balloons, hanging here and there, to complete the atmosphere.

About forty young folks attended the party, and every one seemed to have had a good time. Along with Walt we were visited by two members of the Minersville Club, Buddy Kozura and Nick Bervinchak, — the three of them being guests of Rev. Father and Mrs. J. Hundiak.

The only trouble with Walt's visit to Troy was that it was entirely too short. Maybe the next time he comes he'll stay for about a month or so, — at least we hope so.

Sonia B. Cotch.

WIZE KRAKS

(Troy, N. Y.).

A. D. Danyla: — So you flunked in English exam' last week?

Joe Sklaryk: — Yes, the prof asked us to write a story on "The Result of Laziness" and I handed in a blank sheet of paper.

Frank P. SCHANTZ
Insurance Agency
Mgr. F. H. SCHANTZ
514 Commonwealth Bldg., ALLENTOWN, PA.
Phone 26240
Знаний всім Українцям

Стінні Календарі різного сорта по найнищих цінах набудете у:
B. ZURA
59 East 99th Street, NEW YORK, N. Y.
На ілюстрований катальог долучіть двоцентовий значок.

Joseph R. Noga
Funeral Director
Ambulance & Automobile Service
27 East Long Avenue, NEW CASTLE, PA.
Telephone 2792-R.

ДОПИСІ

ВІДПОВІДИ НА ЗАПИТИ.

П. Л. К., Ньюарк, Н. Дж. — Запити: 1) Орган Української Греко-Католицької Церкви в Америці приніс вістку, що грецький Патріярх признав першу канонічну українську дієцезію. Вістник пише, що до теперішнього часу Українська Церква не була признана. Її заступали чужинці. Я даю запит: чия вина, що ми до 20-го століття ми мучились без Христової Церкви?

2) Дальше питаю, яке значіння має та Церква Українська Православна, що її голову є в Америці о. Теодорович? Она так само носить назву Українська Православна. 3) Дальше даю запит, що дня 15 липня, 1931 р. відбувся Собор в Ню Йорку в церкві Воскресения; я хотів би довідатися, в якій церкві, чи то українська церква, чи другої нації? 4) На тім Соборі було рішено вельми дуже важні справи, так, як чартер, та справа є дуже важна, бо в чартері дасться ім'я церкви, чи Дієцезії. 5) Так само на тім Соборі поставлено кандидата на Єпископа — се справа дуже важна. Чи були на тім Соборі миряне, або так сказати-б цивільні делегати від громад? 6) Я є релігійний чоловік так хотівби почути відповідь від о. Д-ра Жука, котрий стоїть тепер на чолі тої Церкви. Я бажавби засягнути пояснень, бо в "Українськім Вістнику" написано, що хто бажаби пояснень, нехай напише, то о. Доктор Жук радо відповість. Отже я прошу, щоби на сторінках "Українського Вістника" дати мені пояснення, а можливо, що я буду пізніще орієнтуватися, наколи буде моя просьба вияснена. Дуже важне питання: чи можна і чи добре то отже, як дві Дієцезії будуть мати однакове название? 7) Чи не добре то було би, щоби злучити їх в одну Дієцезію і спільно боротись проти унії, а незадовго ми скоро-б її побороли, лиш нам треба злуки. Чи тепер, чи в четвер так ми мусимо прийти до злуки і боротись проти ворогів Української Православної Церкви і українського народу.

Відповідь: 1) Коли під українською греко-католицькою церквою розумієте нашу Церкву, якої органом є "Український Вістник," то помиляєтесь, бо назва нашої Церкви є: **Українська Православна Церква в Америці** і власне вона є в злуці з Вселенською Православною Церквою і має її канонічне признання. Український народ не був без Христової Церкви до двайцятого століття, а противно від початку християнства до 1686 р. київська митрополія була в духовній і канонічній єдности з Царгородським Патріярхатом. Після Переяславської угоди московський царат підчинив київську митрополію під власть московського патріярха, а потім синоду, отже вина за се спадає на Москалів. — 2) Українська Автокефальна Церква, якої керманичем є о. Теодорович, не має у Вселенській Православній Церкві канонічного признання тому, що о. Теодоровича закони Вселенської Православної Церкви не признають єпископом. Сам о. Теодорович се підтверджує, як Ви мали нагоду переконатись з статті п. з. "Щоби не ширилось баламутство," яка почалась друкувати в попереднім числі "Українського Вістника." Сам о. Теодорович признав, що його дієцезія знаходиться в схизмі, себто в відступництві від Вселенської Православної Церкви і сам о. Теодорович старається о се, щоби законні православні єпископи дали йому єпископські свячення. — Дієцезія, якою о. Теодорович управляє, має три назви: в чартері вона має офіціяльну назву "Українська Греко-Православна Церква в Злучених Державах Півн. Америки"; в "Дніпрі" вона має офіціяльну назву "Українська Автокефальна Православна Церква в Америці"; а також о. Теодорович називає її коротко: "Українська Православна Церква." — 3) Церква св. Воскресения в Ню Йорку є українська, належить вона до нашої Дієцезії. — 4) На Соборі в Ню Йорку ухвалено виробити проєкт чартеру, який буде предложений до принятя на слідуючім Соборі, що буде складатися з священиків і делегатів парохій. 5) Се був Собор Духовенства. Кандидата на Єпископа на тім Соборі Духовенства вибрано згідно з постановою попереднього Собору, що відбувся в Аллентавн, і згідно з канонами (законами) Вселенської Православної Церкви. 6) Наша Дієцезія і дієцезія, яку Ви маєте на думці, не мають одного і того самого імени, як се видно з відповіди на Ваше питання 2-ге. — 7) Певно, що добре було-б, щоби ті дві Дієцезії злучити в одну, бо тоді злучені дієцезії представляли-б собою більшу силу. Наша Дієцезія нічого не мала проти злуки і в тій справі навіть вела через свого о. Адміністратора і представників переговори з представниками Укр. Авт. Церкви і з самим о. Теодоровичем. Але ті переговори були розбиті о. Теодоровичем і п. Кедровським. (Ся справа була докладно виявлена в часописі "Дніпро".) Як Вам видно, о. Теодорович, видно, не хоче злуки, бо веде проти Української Православної Церкви в Америці дуже завзяту, але не дуже гарну і не дуже аргументативну боротьбу. Ми нічого не маємо проти злуки, — але скажіть Самі, як би Ви могли заключати якийсь договір з чоловіком, що проти Вас виступає з неправдивими закидами і очерненнями? — Унію ми уважаємо політичною сектою, яку створила і піддержує Польща на шкоду Українському Народови і тому проти унії, як такої секти, ми вели і без сумніву будемо дальше вести боротьбу. Але перша і найголовніша ціль Церкви не є поборювати яку-небудь секту, а проповідувати науку Божественного Спасителя Ісуса Христа і провадити людей до християнського совершенства і до спасіння. Ту ціль наша Церква має передовсім на увазі.

П. О. П., Нортгемптон, Па. — На Ваші запити знайдете відповідь повисше. Що ж до тої боротьби, про яку Ви згадуєте, то ми боротьби проти Автокефальної Церкви і її членів не ведемо, тільки обороняємо нашу Церкву від тих нападів, які друкуються в "Дніпрі." Хоч голова автокефальної церкви сам признає, що його дієцезія не є в злуці з Православною Церквою, то він хоче, щоби наша Дієцезія і її народ признали його єпископом. Український єпископ також думає, що українські громади мусять признавати його власть. В нас примусу нема і нас також ніхто не примусить признати єпископом такого чоловіка, який сам себе не признає єпископом. А коли є такі громади, що його єпископом признають, то ми проти того нічого не маємо і їх не намовляємо, щоби покидали автокефалію. — Ви пишете, що народ в автокефальних парохіях хоче злуки. Ми також не маємо нічого проти злуки, бо віримо, що злука буде.

Дописувателеви, Бетлегем, Па. — Непідписаних дописів ми не поміщуємо. Коли дописуватель бажає, щоби його імени не поміщувати під дописом, ми се робимо, але мусимо знати його ім'я і адресу. Не від разу будемо сказати, що Редакція воліла-б, щоби кожний дописуватель підписував своє ім'я під дописом.

ПРОТОКОЛ

Надзвичайних зборів Української Православної Парохії св. Володимира Великого в Ню Йорку, Н. Й., дня 15-го серпня, 1931 р.

З огляду на те, що наш парох, Всеч. о. Андрій Іваницин, вніс резигнацію з уряду пароха Української Православної Церкви св. Володимира в Ню Йорку, як також заявив, що виступив з дієцезії, якою управляє о. Іван Теодорович, а перейшов до Української Православної Церкви, якої Адміністратором є Всесвітліший о. Д-р Йосиф Жук, дня 15-го серпня 1931 року відбулися надзвичайні парафіяльні збори, які були проголошені в Церкві через три неділі, згідно з вимогами чартеру і статута нашої Парафії.

Предсідатель Парафії п. Микола Блищак подав громадянам до відома, що резигнацію о. А. Іваницина парохіяльний уряд отримав дня 15-го липня, й в цій справі відбулися збори парохіяльного уряду дня 18-го липня с. р. Уряд запросив на ці збори о. Пароха, аби він подав причини своєї резигнації. О. Парох пояснив найдокладнійше важнійші причини, які змусили його до резигнації з всіх урядів в Українській Автокефальній Церкві в Америці, і заявив, що в неділю, дня 19-го липня він вже не може відправляти богослуження в нашій церкві, бо наша парохія належить під юрисдикцію о. Івана Теодоровича, а він вже до тої дієцезії не належить. Також заявив о. Парох, що він вийде з сали нарад, аби не змушувати членів Уряду своєю присутністю, і щоби члени Уряду могли радити вільно і свобідно і щоби йому не закидували, що він робить агітацію, аби парафія йшла його слідами.

По вислуханню звіту про резигнацію о. Пароха уряд розпочав широку дискусію, і по серйознім обговоренню справи рішив резигнації не приняти.

Зважаючи оправдані факти, які примусили нашого о. Пароха до резигнації з дієцезії о. Івана Теодоровича, а й те, що о. Іван Теодорович, як єпископ, не дуже інтересувався долею ньюйорської Парохії, і що в часі найтяжшої фінансової кризи написав листа до уряду ньюйоркської парохії дня 29-го травня, 1931, в котрім повідомляє парохію, що "... в інтересах її... Церкви рішено відкликати з Вашої Парафії Всеч. о. А. Іваницина і Парафію перестати вважати в складі Української Автокефальної Церкви," і то лише для того, що ньюйорська парохія не мала спромоги виплачувати фінансового бажання, — з огляду на фінансову кризу, — жадання і те, що підчас покутної канонічної візитації о. Івана Теодоровича в Ню Йорку були між ним а урядом парохії терти, бо уряд не міг заплатити йому жаданої суми гроша за візитацію, тому уряд постановив приняти до відома лист о. Івана Теодоровича, писаного до парохії дня 29-го травня, 1931, вийти з складу його дієцезії, а злучитися з Українською Православною Церквою в Америці під управою Всесвітлійшого Адміністратора о. Д-ра Йосифа Жука.

Предсідатель п. Микола Блищак просить громадян взяти ухвалу уряду шпрові під дискусію, та винести своє рішення так, як парохія вважає за добре і корисне для себе.

По довшій дискусії над згаданою справою, п. Кондрат Заплатинський вносить, щоби ухвалу уряду приняти до відома і затвердити її. Внесок підтриманий п. Іваном Гураком і п. І. Гранишином. Внесення ухвалено всіми присутними членами, кромі одного, п. Михайла Карашина. Ухвала парохіяльного мітингу Укр. Прав. Церкви св. Володимира в Ню Йорку, дня 15-го серпня, 1931., запала як слідує:

"Українська Православна Церква св. Володимира в Ню Йорку, Н. Й., стверджує, що з днем 19-го липня, 1931., перестала бути в злуці з Українською Автокефальною Церквою в Америці, якої керманичем є о. Іван Теодорович, і з нинішним днем вступає до Української Православної Церкви в Америці, якої Адміністратором є Всесвітлійший о. Др. Йосиф Жук, і яка є законно признана у Вселенській Православній Церкві.

"Парохія з обуренням спрокидує несправедливі закиди пороблені нашому о. Парохови в "Дніпрі," органі дієцезії о. Івана Теодоровича, для якої наш о. Парох працював, як її місіонар і секретар консисторії щиро і без заплати.

"Парохія констатує добре її відомий факт, що наш о. Парох часто виїздив на місії з рамени дієцезії о. Івана Теодоровича, через що й наша Парохія понесла матеріяль-

льні страти, а тепер замість подяки за місійну працю нашому о. Пароховн відплатилися лайкою.

"Парохія осуджує всі ті закиди, пороблені нашому о. Пароховн на сторінках часопису "Дніпро," що він був в дієцезії о. Івана Теодоровича тілько длятого, бо йому за це "платили." Парохія знає, які невигоди переживав і переживає наш о. Парох від початку заснования Парохії в Ню Йорку по нинішний день, і колиб наш о. Парох справді був таким любителем гроша, як йому приписують в "Дніпрі," то се показалоби був в нашій Парохії

"Українська Православна Парохія св. Володимира в Ню Йорку, просить свого Пароха, Всеч. о. Андрія Іванишина остати між нами на дальше, і працювати разом з нами з тим самим запалом і посвятою над поширенням організації Української Православної Церкви в Америці, та не звертати найменшої уваги на всі ті демагогічні, некультурні напади пороблені йому і о. Івану Гундяку тими людьми, з якими він ділився всім, що найкращого мав. Парохія запевняє свого о. Пароха в довірю і в пошані до його особи, і що буде помагати йому в праці не тілько над розвоєм своєї Парохії, але й в праці над зміцненим Української Православної Церкви в Америці"

Ню Йорк, Н. Й., дня 15-го серпня, 1931

За Українську Православну Церкву св. Володимира в Ню Йорку:

М. Близнак, Предсідатель. Петро Сокальчук, Секретар.

Василь Симошин, Касієр.

(ПЕЧАТЬ)

ЩОБИ НЕ ШИРИЛОСЯ БАЛАМУЦТВО.

(Докінчення).

Відношення до большевицьної влади.

На Україні Укр. Авт. Церква перестала іструвати. На її місце зорганізувалась нова церква, з митрополитом Павловським на чолі.

Новий митрополит Павловський (харківський) прислав під датою 24 марта 1931 р. на руки о. Теодоровича Послання до Укр. Авт. Церкви в Америці і в Канаді. В тім посланню написано виразно таке:

"Для повідомлення Вас *і для звязку з Вами УПЦ* звертається до Вас зараз з оцим словом, з яким звернулась недавно до всех дітей на Вкраїні сущих:

". . . . Будьте вірними учнями Христа й Апостолів *у ставленні свойому до Радянської Державної Влади. Виявляйте до неї свою доброзичливість і добросумлінно виконуйте її розпорядження. Памятайте, що хто з членів Церкви нашої виявлятиме у своїй церковній оіяльности свої ворожі до Радянської Держави погляди, той творитиме діло церковно-шкідливе і поллягатиме карі церковній. . . ."*

Хто бодай крихітку розуміється на річах, тому ясно, що слова наведені повище, —а саме: *"для повідомлення Вас і для звязку з Вами,"* — говорять, що *між Укр. Авт. Церквою в Америці а новою Церквою на Україні може бути звязь лише в такім случаю, коли Укр. Авт. Церква в Америці і в Канаді прийме до відома і погодиться на ті самі вимоги, які поставлені до членів Церкви на Україні.* А ті вимоги є: *льояльне відношення до большевицької влади.*

о. Теодорович пише тепер в "Дніпрі," що Церква на Україні не може диктувати Укр. Авт. Церкві в Америці і в Канаді і її членам, як вони мають відноситися до большевицької влади. Але він писав дня 24 лютого 1930 р., до прот. о. Кирстюка так:

"Те, чого тепер большовики вимушують на Рідній Церкві там, на Україні, коли вони захочуть, можуть те саме поширити і на нас і примусять Всеукраїнську Православну Церковну Раду зробити відповідні розпорядження, — це ми мусимо мати на увазі. Мені починає бути неясним новий процес життя Церкви... Церква наша виявила свою внутрішню слабість і примушена була піти на зустріч большовикам, перший раз відкидаючи свого первосвятителя Митр. Липківського, другий раз ліквідуючи себе на приказ большовиків, як видно, і надією отримати од них дозвіл на нову організацію. Яка буде та нова організація, ми не знаємо, як також не знаємо, куди заведуть Церкву все нові і нові вимоги большовиків. . . ."

Ми віримо, що кожда Церква мусить бути вільна від впливів держави. Тимбільше Церква Українського Народу повинна бути вільна від впливів окупантських держав, чи то червоної Росії, чи біло-червоної Польщі, Румунії і Чехословаччини. Церква американських Українців не може дальше наражатись на польські і московські впливи, як мається справа з уніятсько-греко-католицькою церквою і з дієцезією о. Теодоровича.

Наша Дієцезія вільна від таких впливів і ніколи їх не прийме. Як американські горожане ми станимось льояльно до уряду Злучених Держав, але навіть той уряд не може накидати нашій Дієцезії своїх впливів.

Чи се дорога до Варшави?

Ще одного блахмана пустили проти нашої Церкви о. Теодорович і його найліпший та найтірший приятель, п. Кедровський. Вони обидва пишуть, що Патріярх підчинить нашу Церкву під власть варшавського митрополита Дениса.

Се явна і свідома неправда. — Але та неправда тим цікавіша, що сам о. Теодорович проситься, щоби Царгородський Патріярх дав йому признання і дозволив законним єпископам його "пересвятити." Коли-ж о. Теодорович підозріває, що Патріярх може підчинити нашу Дієцезію під власть варшавського митрополита Дениса, то чому він сам проситься до Патріярха?

(Ми могли-б сказати, що о. Теодоровичу далеко ближче до варшавського митрополита, ніж нам. о. Теодорович виховувся свого брата в семинарії варшавського митрополита. Тепер брат о. Теодоровича є священиком в дієцезії варшавського митрополита Дениса. Хіба о. Теодорович не мав нагоди спровадити свого брата до Америки, чи до Канади і тут приготовити його на свого священика?)

Наша Дієцезія за ніяку ціну, ніколи, не погодилась-би на найменшу залежність від варшавського митрополита. Бо наша Дієцезія хоче бути цілком вільною від чужих, ворожих і шкідливих впливів церковно в складі Вселенської Православної Церкви. Про інакше положення не може навіть бути мови.

Хто почав боротьбу і як вона провадиться?

о. Теодорович жалується, що ми почали боротьбу, і агітацію в його парохіях і що нападаємо на него лайкою, неправдою ітп.

Боротьби ми не почипали і боротьби ми не хочемо. Нападати на нашу Дієцезію почав сам о. Теодорович. Всі напади пише він сам, а коли навіть пишуть інші, то не мають на стільки відваги, щоби їх підписати повнимименем. Стидаються. Ми лише відповідаємо на напади. В наших відповідях ми тримаємось самих фактів, а не вживаємо таких висловів, якими переповнений орган о. Теодоровича, —як "гієни," "плазуни," "підлі зрадники" ітд., ітд. І жадної агітації в парохіях о. Теодоровича ми не ведемо і не будемо вести. Коли парохії і священики до нас звертаються, то роблять се з власної волі.

✦

Дальша полєміка з о. Теодоровичем не дасть жадної користи ані церковній, ані українській народній справі і ми не цікаві її продовжувати. Перед нами важнійші завдання, які вимагають усеї нашої уваги і праці. Ми зможемо лише поміщувати деякі дописи з самих парохій о. Теодоровича, які до нас приходять. З дописів, які ми вже тепер отримали, видно, що о. Теодорович повинен звернути більшу увагу на власні парохії, ніж на цілком іншу від него незалежну дієцезію.

Отже нехай о. Теодорович зверне увагу на свою дієцезію, нехай дбає про спокій і лад в своїх парохіях, — а ми будемо вкладати нашу працю в парохіях нашої Дієцезії.

Нам шкода навіть того місця в нашім часопису, яке ми мусіли в інтересі правди дати отсим поясненям на напади. Повторювати те саме, чи входити в дальшу полєміку з людьми, що вживають таких висловів, як "гієни," "плазуни" ітп., було-б для нас понижуючим.

Знаний всім Українцям в Трой і околиці
ПОГРЕБНИК
John J. Burke
UNDERTAKER
1410 Fifth Avenue,
TROY, N. Y.
Telephones:
Troy 531 або 1538-J

H. G. HENNEY CO.
Funeral Director
Амбулянс для переножения хорих до шпиталю.
337 E. Main St. Carnegie, Pa.
Telephone 1093.
Американсько-Український Погребник.

D. M. Marshall & Son
Funeral Directors
WAMPUM, PA.
Telephone 138-R-2.
Приятель Українців.

D. M. Ritchie
Funeral Director
NEW CASTLE, PA.
Приятель Українців.

A. D. Campbell
Funeral Home
Flower Shop
720—13th Street,
BEAVER FALLS, PA.
Telephone B. 122.

Достарчаю добірну музику на старокраєві і американські Пікніки, Балі і Весілля.
ДМИТРО ПРОЦЬ
159 Tilghman Street,
ALLENTOWN, PA.
Telephone 3-9676.

Licenses Landlord Warrants
Collections Executed
Insurance Real Estate
A. W. McMillen
JUSTICE OF THE PEACE
C. P. ALTMEYER
Constable.
17 E. Main St. Carnegie, Pa.
Bell Phone, Carnegie 117

HARVEY J. GEIBEL
Funeral Director
201 East Cunningham Street,
BUTLER, PA.
Telephone 44440.